

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113211578
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3113211578.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o mal. A. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny C., dieťa rodičov V. D. C., bytom N. F., W. XX/X a J. Q. V., bytom C. C., K. X., o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 5. júna 2013, č.k. 34P/96/2013-14 a o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 7. mája 2013, č.k. 34P/96/2013-8, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 5. júna 2013, č.k. 34P/96/2013-14 v napadnutej časti p
o t v r z d z u j e a uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 7. mája 2013, č.k.
34P/96/2013-8 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zo dňa 5. júna 2013, č.k. 34P/96/2013-14 rozhodol o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia tak, že konanie v časti o zrušenie zápisu mal. A. Q. V. na Základnej škole „B.“ v C. zastavil a návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia v časti o nariadenie rodičom dieťaťa, aby mal. A. Q. V. spoločne prihlásili na Základnú školu v C. C. zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že otec maloletého sa svojím návrhom na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 6. mája 2013 domáhal, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým zruší zápis maloletého dieťaťa na Základnej škole „B.“ v C. a nariadi rodičom maloletého dieťaťa, aby ho spoločne prihlásili na Základnú školu v C. C.. Svoj návrh odôvodnil tým, že dieťa mu oznámilo, že je zapísaný na základnú školu v Trenčíne. Zdôraznil, že dieťa má už len jedného starého rodiča, a to matku otca, ktorá býva v C. C., a tým, že ak dieťa bude navštevovať Základnú školu v C. C., vytvorí sa preň priestor pre pravidelný kontakt so starou matkou, a keď nebude on sťahovať z pracovných dôvodov dieťa vyzdvihnúť zo školy, môže tak urobiť stará matka dieťaťa, čiže jeho matka. Ďalej uviedol, že matka denne dochádza do práce do C. a nič jej nebráni pravidelne vyzdvihovať dieťa zo Základnej školy v C. C.. Poukázal na to, že pokiaľ dieťa bude navštevovať Základnú školu v Trenčíne, bude mu znemožnená výchova a starostlivosť o dieťa, čím bude spustený proces odcudzovania sa dieťaťa otcovi. Dôvodil, že jeho práca mu nedovoľuje byť natoľko flexibilným, aby počas pracovnej doby mohol dieťa pravidelne vyzdvihovať zo školy. Poukázal na to, že zápis dieťaťa na Základnú školu v Trenčíne bol matkou vykonaný bez jeho súhlasu a porady s ním. Matka dieťaťa s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia nesúhlasila z dôvodu, že návšteva ZŠ v C. C. dieťaťom nezohľadňuje práva a záujem dieťaťa, nakoľko dieťa žije s ňou v N. F. a s otcom v C. - D.. Návšteva školy mimo bydliska rodičov by dieťa vystavila ešte väčšej izolácii od rovesníkov, skomplikovala by jeho dochádzanie do Tanečného klubu F. C. a iných záujmových krúžkov v Trenčíne. Podľa jej názoru otec sleduje len svoje záujmy a dôvodila, že otec neprejavil záujem o komunikáciu ani dohodu s ňou ohľadne školy, ktorú má dieťa navštevovať. Ďalej uviedla, že pracuje ako špeciálny pedagóg v Základnej škole S. XX C., kde dieťa zapísala do 1. ročníka. Kolízny opatrovník odporučil návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť. Súd prvého stupňa, pokiaľ ide o konanie o návrhu otca maloletého dieťaťa, týkajúce sa zrušenia zápisu maloletého na Základnú školu „B.“ v C., teda zrušenie rozhodnutia riaditeľa základnej školy o prijatí žiaka do základnej školy podľa § 5 ods. 3 písm. a) zákona č.

596/2003 Z. z., ktorý vykonáva štátnu správu v 1. stupni, v tejto časti zastavil s poukazom na § 7 ods. 1, 2, 3, § 104 ods. 1 O.s.p. a § 5 ods. 3 písm. a), § 6 ods. 5 a § 7 ods. 1 prvá veta zákona č. 596/2003 Z. z. pre nedostatok právomoci súdu v danej veci konať s tým, že po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania v tejto časti bude vec postúpená obci, ktorá je školským úradom, a ktorá vykonáva štátnu správu v 2. stupni, teda Mestu C.. Pokiaľ ide o druhú časť navrhovaného petitu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa otec domáhal nariadenia povinnosti rodičov dieťaťa, aby dieťa prihlásili na Základnú školu v C. C., postupoval podľa § 74 a nasl. O.s.p. Súd sa oboznámil s obsahom návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, vyjadrením matky a kolízneho opatrovníka, spismi tamojšieho súdu, sp. zn. 32P/171/2009, 30P/174/2011, 30PPOm/2/2009. Zistil, že mal. A. Q. pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov, ktorí spolu nežijú, o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému, ktoré konanie je vedené tamojším súdom pod sp. zn. 32P/171/2009, nie je ešte právoplatne rozhodnuté, o maloletého sa osobne stará matka dieťaťa a otec sa synom stretáva. Uznesením tamojšieho súdu zo dňa 17.10.2009, č.k. 30PPOm/2/2009-17 bol maloletý ponechaný v osobnej starostlivosti matky. Styk otca s maloletým je zatiaľ upravený uznesením Okresného súdu Trenčín, č.k. 30P/174/2011-37 zo dňa 17.06.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 6CoP/40/2011-54 zo dňa 15.07.2011 tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry týždeň od piatku od 18:00 hodiny do pondelka do 18:00 hodiny a každý nepárny týždeň od stredy od 18:00 hod. do piatku do 18:00 hod. Matka so synom býva na N. F. a otec býva v C.. Matka pracuje ako špeciálny pedagóg na ZŠ S. XX v C., kde aj maloletého zapísala do školy na plnenie povinnej školskej dochádzky. V danej veci mal okresný súd za to, že návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia o uloženie povinnosti rodičom dieťaťa, aby maloletého spoločne prihlásili na ZŠ v C. C. nie je dôvodný, preto ho zamietol. Zdôraznil, že predbežné opatrenie má dočasný charakter, nemožno ním prejedikovať práva účastníkov ani tretích osôb, pričom otcom navrhovaný petit presahuje rámec predbežnej úpravy, pretože vydanie ním navrhovaného predbežného opatrenia by nevedlo iba k dočasnej úprave pomerov, ale bolo by rozhodnutím vo veci samej, teda konečným rozhodnutím, čo nie je účelom a zmyslom predbežného opatrenia. Nie je ani zrejmé, čoho by sa mienil otec domáhať návrhom vo veci samej. Okrem toho nebola splnená základná podmienka pre vydanie predbežného opatrenia, pretože v danej veci a v tomto štádiu konania súd nemal osvedčenú základnú skutočnosť umožňujúcu záver, že v najlepšom záujme dieťaťa by bolo navštevovať práve otcom navrhovanú Základnú školu v C. C., pretože ním uvádzané dôvody v jeho návrhu na predbežné opatrenie túto skutočnosť neosvedčujú. V danej veci súd tiež nevidel žiadnu hrozbu a potrebu okamžitého zásahu súdu, teda nebola splnená ani podmienka naliehavosti. Na základe uvedených skutočností súd návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia v tejto časti ako nedôvodný zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 7 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 104 ods. 1, § 74 ods. 1, ods. 2, § 75 ods. 1, ods. 2, § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p., § 5 ods. 3, § 6 ods. 5, § 7 ods. 1 veta prvá zákona č. 596/2003 Z. z. O trovách konania bolo rozhodnuté s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. a) a c) O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletého a domáhal sa, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým bol jeho návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý, zmenil tak, že nariadi zápis dieťaťa na Základnú školu v C. C., zruší uznesenie Okresného súdu Trenčín, č.k. 34P/96/2013-17 zo dňa 05.06.2013 v rozsahu jeho návrhu na zápis dieťaťa do ZŠ C. C. a bude konštatovať, že mal. A. Q. V. má rovnaké práva ako každé iné dieťa, ktoré navštevuje Základnú školu v Slovenskej republike, t. j. mal. A. Q. V. má právo kedykoľvek zmeniť základnú školu, a preto rozhodnutie súdu tak, ako navrhuje otec v návrhu na predbežné opatrenie o navštevovaní ZŠ C. C., nie je rozhodnutím konečným. Ďalej žiadal, aby odvolací súd v súlade s § 35 zákona č. 36/2005 Zákona o rodine nariadil rodičom dieťaťa, aby mal. A. Q. V. spoločne prihlásili na ZŠ v C. C., pretože žiadny z účastníkov konania nepreukázal, že by zápis mal. A. Q. V. do ZŠ v C. C. na školský rok 2013/2014 bol proti záujmom právam a potrebám mal. A. Q.L.. Uvedol, že kolízny opatrovník si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť a nevedel, že riaditeľ ZŠ v C. „ZŠ B.“ na S. ulici neprijal mal. A. Q. V. do 1. ročníka tejto školy rozhodnutím zo dňa 11.04.2013, ktoré rozhodnutie bolo Mestom C. potvrdené. Zdôraznil, že dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti matky, ale bolo ponechané v jej osobnej starostlivosti, pričom matka žiadnym spôsobom s ním nekomunikovala ohľadne toho, ktorú základnú školu dieťa bude navštevovať. Bol toho názoru, že matka svojvoľne bez porady s ním prihlásila dieťa na Základnú školu v Trenčíne, čím zabránila efektívnemu výkonu jeho rodičovských práv a snažila a vytvorila nepriaznivé podmienky pre jeho styk s dieťaťom. Uvedol, že zápis dieťaťa na Základnú školu C. C. je v záujme dieťaťa, a tým,

že maloletý bude túto školu navštevovať, má vytvorený komfortný priestor pre styk s obidvomi rodičmi v pravidelnom, rovnoprávnom a rovnocennom rozsahu. Tvrdil, že dieťa v súčasnosti nie je prihlásené do žiadnej základnej školy. Vytykal súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal otázkou, ako bude vyzeráť jeho styk s dieťaťom v prípade, že dieťa bude navštevovať Základnú školu v Trenčíne. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvého stupňa, že rozhodnutie o tom, že dieťa bude navštevovať Základnú školu v C. C., je rozhodnutím konečným a podľa jeho názoru dieťa môže prestupovať medzi školami, v opačnom prípade by išlo o diskrimináciu jeho dieťaťa. Tým, že dieťa nebude navštevovať Základnú školu v C. C., je vytvorená hrozba, ktorá si vyžaduje zásah súdu a podmienka naliehavosti je vyvolaná tým, že od roku 2012 súd automaticky zamietá návrhy otca vo veci základnej školy. Ďalej uviedol, že jeho práca mu nedovoľuje byť natoľko flexibilným, aby počas pracovnej doby mohol pravidelne vyzdvihovať syna zo školy, a preto navrhuje, aby súd rozhodol tak, že nariaďuje zápis dieťaťa na Základnú školu v C. C..

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 7. mája 2013, č.k. 34P/96/2013-8 bol ustanovený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny C. za opatrovníka pre mal. A. Q. V. v danej veci s poukazom na § 31 Zákona o rodine.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletého a domáhal sa, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že za opatrovníka maloletého ustanoví Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v K. alebo Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v A. A. alebo Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v W. A. alebo Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny C., ktoré vykazujú celoslovensky najlepšie výsledky v kolíznom opatrovníctve maloletých detí. Uviedol, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny C. nevykonáva svoju prácu tak ako by mal, pri svojej činnosti je nedôsledný, povrchný, ľahostajný a v dôsledku nekvality robí závery, ktoré intenzívnym spôsobom negatívne zasahujú do práva dieťaťa a otca dieťaťa, a preto nesmie uvedenú funkciu vykonávať. Tvrdil, že úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nepozná platnú legislatívu a nepozná ani práva a záujmy mal. A. Q. V., vôbec nevie, že riaditeľ Základnej školy v C. „ZŠ B.“ na S. ulici neprijal maloletého do 1. ročníka tejto základnej školy svojím rozhodnutím zo dňa 11.04.2013, ani skutočnosť, že odvolanie matky bolo Mestom C. zamietnuté. Podľa jeho názoru kolízny opatrovník nemal záujem o názor dieťaťa a rozhodoval v mene dieťaťa, i keď jeho názor nepoznal, konal proti jeho záujmom, čím porušil práva dieťaťa a dopustil sa diskriminácie dieťaťa na základe jeho veku. Poukázal na Dohovor o právach dieťaťa, článok 12, podľa ktorého maloleté dieťa má právo povedať svoj názor vždy vo veciach, ktoré sa ho týkajú a štátne orgány majú povinnosť tento názor dieťaťa vypočuť. Poukázal na skutočnosť, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny C. vymenil tri pracovníčky v pozícii kolíznej opatrovníčky jeho syna a položil otázku, prečo boli tieto personálne zmeny robené. Poslednou kolíznou opatrovníčkou jeho syna bola p. B., ktorá vykonávala prieskum v jeho domácnosti dňa 29.11.2012, ktorej vytykal, že ho bezdôvodne obvinila z páchania násillia, preukazovanie neznalosti pomerov na strane dieťaťa, verbálne sa vyjadřila, že keby mal jeho maloletý syn rovnaký styk s oboma rodičmi, tak by sa na strane dieťaťa neudiala žiadna trauma (nič by sa nestalo!!!), avšak naďalej bezdôvodne nesúhlasila s jeho stykom s dieťaťom pravidelne, rovnoprávne a rovnocenne v rozsahu týždeň/týždeň - otec/matka, ako už tri roky navrhuje a robila si z neho posmech. Prerušil preto s pracovníčkami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny C. akúkoľvek komunikáciu, ktorú považuje za zbytočnú, lebo všetky jeho návrhy ignorujú a automaticky sú zamietané. Má za to, že pracovníčky uvedeného úradu sú zaujaté, diskriminujú ho na základe pohlavia a dieťa na základe veku, nepoznajú situáciu na strane dieťaťa, dieťa a práva dieťaťa sú im ľahostajné, otca pokladajú za násilníka iba preto, že je mužského pohlavia. Vyjadřil, že ani do budúcnosti komunikovať s uvedenými pracovníčkami nebude, pretože aj tak každý jeho návrh zamietnu a budú pomáhať matke v obmedzovaní osobnej slobody a práv dieťaťa a takéto pracovníčky jeho syn nepotrebuje, ktoré „kašľú“ na jeho záujmy a práva.

Krajský súd preskúmal napadnuté uznesenia okresného súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu zo dňa 5. júna 2013, č.k. 34P/96/2013-14 je potrebné v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a uznesenie okresného súdu zo dňa 7. mája 2013, č.k. 34P/96/2013-8 je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Výrok uznesenia okresného súdu zo dňa 05.06.2013, č.k. 34P/96/2013-14, ktorým bolo konanie v časti o zrušenie zápisu maloletého A. Q. V. na Základnej škole „B.“ zastavené, nebol účastníkmi odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, a preto ho krajský súd nepreskúmaval (§ 206 O.s.p) .

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

V preskúmvanej veci správne súd prvého stupňa o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodol podľa citovaného zákonného ustanovenia s poukazom na ust. § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p., keď návrh na nariadenie predbežného opatrenia podal otec pred začatím konania vo veci samej, pričom nie je vylúčené predbežným opatrením, za splnenia zákonných predpokladov, rozhodnúť prípadne i o nezhodách rodičov pri výkone rodičovských práv.

Pred nariadením predbežného opatrenia z dôvodu, že je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov, súd predovšetkým zisťuje, či bola osvedčená existencia právneho vzťahu medzi účastníkmi, ktorá by si vyžadovala dočasnú úpravu, či táto dočasná úprava je potrebná, či sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav, a či sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi, t. j. či účastník nie je obmedzený spôsobom neprimeraným povahe veci. V každom prípade je však nevyhnutné mať na zreteli, že sa jedná o opatrenie dočasné, trvajúce v zásade len do skončenia veci samej, v dôsledku čoho právne vzťahy medzi účastníkmi definitívne nerieši. I keď predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov účastníkov, neznamená to, že by bolo možné predbežné opatrenie nariadiť len na základe návrhu bez toho, aby boli aspoň osvedčené základné skutočnosti pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a tiež musí byť osvedčené, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

Predbežné opatrenie je procesným prostriedkom, ktorý slúži na poskytovanie rýchlej, efektívnej, ale zásadne len dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania. Vo svojej podstate je tak konkretizáciou a naplnením ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu. Jeho účelom je poskytnutie dočasnej ochrany subjektívnym právam a oprávneným záujmom, fyzických, resp. právnických osôb, a to v prípade, ak je táto dočasná ochrana naliehavá.

V danej veci bola nepochybne osvedčená existencia právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, keď mal. A. Q. V. je dieťaťom pochádzajúcim z mimomanželského vzťahu svojich rodičov, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti.

Návrhom na nariadenie predbežného opatrenia sa otec maloletého dieťaťa domáhal (okrem časti, v ktorej bolo konanie zastavené), aby rodičom dieťaťa bola uložená povinnosť prihlásiť maloleté dieťa na Základnú školu v C. C..

Okresný súd jeho návrhu nevyhovел z dôvodu, že návrh otca presahuje rámec predbežnej úpravy, pretože ním navrhované predbežné opatrenie by nevedlo k dočasnej úprave pomerov účastníkov, ale bolo by rozhodnutím vo veci samej, teda konečným rozhodnutím, čo nie je účelom a zmyslom predbežného opatrenia. Vyslovil názor, že súdu neprináleží ukladať rodičom povinnosť zapísať dieťa na konkrétnu školu, pričom nebolo ani preukázané, že je v najlepšom záujme dieťaťa, aby navštevoval práve Základnú školu v C. C. a nezistil tiež žiadnu hrozbu a potrebu okamžitého zásahu súdu. Mal za to, že nebola splnená podmienka naliehavosti.

Odvolací súd považuje toto rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne.

Základným predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia je preukázanie právneho záujmu na predbežnom opatrení, t. j. navrhovateľ predbežného opatrenia musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Pre zrozumiteľnosť daného právneho názoru odvolací súd zdôrazňuje, že v žiadnom prípade nie je potrebné osvedčovať naliehavý právny záujem na požadovanom nariadenom predbežnom opatrení, iba právny záujem na predbežnom opatrení, t. j. potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (Školský zákon) povinná školská dochádzka začína začiatkom školského roka, ktorý nasleduje po dni, keď dieťa dovŕši šiesty rok veku a dosiahne školskú spôsobilosť, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z ust. § 20 ods. 1 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (Školský zákon) vyplýva, že zákonný zástupca dieťaťa je povinný prihlásiť dieťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v základnej škole (ďalej len „zápis“). Zápis sa koná od 15. januára do 15. februára, ktorý predchádza začiatku školského roka, v ktorom má dieťa začať plniť povinnú školskú dochádzku.

Podľa § 20 ods. 5 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (Školský zákon) žiak plní povinnú školskú dochádzku v základnej škole v školskom obvode, v ktorom má trvalý pobyt (ďalej len „spádová škola“), ak zákonný zástupca pre svoje dieťa nevyberie inú základnú školu. Ak je žiak zapísaný na inú, než spádovú školu, oznámi túto skutočnosť riaditeľ tejto školy riaditeľovi spádovej školy, a to najneskôr do 31. marca kalendárneho roka, v ktorom má dieťa začať plniť povinnú školskú dochádzku; riaditeľ spádovej školy v lehote do 15. apríla zašle zoznam všetkých detí, ktoré boli zapísané na plnenie povinnej školskej dochádzky obci podľa trvalého bydliska žiaka a ods. 8.

Podľa § 20 ods. 8 citovaného zákona, žiak podľa ods. 7 môže so súhlasom riaditeľa školského zariadenia alebo zariadenia, v ktorom sa vykonáva rozhodnutie súdu, plniť povinnú školskú dochádzku aj v inej škole podľa tohto zákona.

Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia, s prihliadnutím k obsahu spisu, považoval odvolací súd za nesporné, že mal. A. Q. V. bude od 1. septembra 2013 plniť povinnú školskú dochádzku v základnej škole v školskom obvode, v ktorom má trvalý pobyt, t. j. v spádovej škole v N. F.. Z tohto dôvodu je odvolací súd jednoznačného názoru, že nebola v danej veci preukázaná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov predbežným opatrením v znení navrhovanom otcom dieťaťa, t. j. aby súd predbežným opatrením nariadil rodičom povinnosť, aby mal. A. Q. V. prihlásili na základnú školu mimo miesta bydliska dieťaťa.

Z tohto dôvodu krajský súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

Ďalej sa odvolací súd zaoberal odvolaním otca proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 7. mája 2013, č.k. 34P/96/2013-8, ktorým bol maloletému dieťaťu ustanovený opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny C..

Podľa § 94 ods. 1 prvá veta O.s.p. sú účastníkmi konania, ktoré možno začať aj bez návrhu, čo je prípad danej veci, aj tí, o právach a povinnostiach ktorých sa má konať. Účastníkmi takéhoto konania sú teda okrem maloletého dieťaťa jeho rodičia, resp. rodič, ak má dieťa len jedného rodiča a v prípade, že dieťa je zverené do náhradnej osobnej starostlivosti aj osoba, ktorá túto osobnú starostlivosť vykonáva.

Podľa § 22 prvá veta O.s.p. fyzická osoba nemôže pred súdom konať samostatne, musí byť zastúpená zákonným zástupcom (viď ust. § 26 Občianskeho zákonníka).

Maloleté dieťa, ktorým A. Q. V. je, nemôže pred súdom konať samostatne (§ 20 O.s.p., § 8 ods. 1, 2 a § 9 Občianskeho zákonníka), a preto musí byť zastúpený zákonným zástupcom. Zákonným zástupcom maloletého dieťaťa je jeho rodič (§ 27 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 31 ods. 1 Zákona o rodine).

Podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom. V takomto prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len kolízny opatrovník). Povinnosť ustanoviť kolízneho zástupcu - kolízneho opatrovníka ukladá aj ust. § 30 Občianskeho zákonníka.

Preskúmaním danej veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne mal. A. Q. V. ustanovil kolízneho opatrovníka - Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny C. podľa bydliska maloletého dieťaťa. Z obsahu spisu nevyplyva, že by si kolízny opatrovník svoju funkciu neplnil riadne, so všetkou starostlivosťou, alebo by konal proti záujmom dieťaťa. Kolíznemu opatrovníkovi bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručený dňa 10. mája 2013 spolu s uznesením o jeho ustanovení za opatrovníka maloletého dieťaťa a dňa 21. mája 2013 kolízny opatrovník podal svoje vyjadrenie k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Vzhľadom na uvedené nie je možné konštatovať, že by si kolízny opatrovník svoju funkciu vykonával nesprávne, prípadne nevykonával riadne so všetkou starostlivosťou. Z odvolania otca vyplýva, že žiada zmenu kolízneho opatrovníka z dôvodu, že tento nevykonáva zastúpenie dieťaťa kvalítne, čo však z obsahu spisu doposiaľ nevyplyva. Skutočnosť, že kolízny opatrovník v danej veci v čase podania svojho podania nemal úplné informácie ohľadne rozhodnutia riaditeľa Základnej školy S. v C., nie je dôvodom pre zmenu kolízneho opatrovníka.

Pokiaľ otec namietal zaujatosť zamestnancov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny C., je potrebné zdôrazniť, že o námietke zaujatosti voči súdom ustanovenému opatrovníkovi maloletých detí Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny C. a ani o námietke zaujatosti voči zamestnancom tohto úradu nie je súd oprávnený rozhodovať, čo vyplýva z ust. § 14 až § 17 O.s.p.

Pokiaľ otec namietal, že boli porušené práva mal. A. Q. V. tým, že nebol kolíznym opatrovníkom v konaní vypočutý, je potrebné konštatovať, že návrh na začatie tohto súdneho konania bol podaný dňa 6. mája 2013, jednalo sa o konanie o návrhu nariadenie predbežného opatrenia, o ktorom súd musí rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote (§ 75 ods. 4 O.s.p.) a môže rozhodnúť i bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania (§ 75 ods. 6 O.s.p). Uvedená námietka otca preto nebola dôvodná.

Z týchto dôvodov krajský súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.